

БРОЈ 15 ЛЕПТА
»Народ« излази свакога дана по подне.
Штампарија се налази у улици Колумбо број 6.
Власник
КРСТА Љ. МЕНДИЋИЋ

НАРОД

БРОЈ 15 ЛЕПТА
Рукописи се не враћају!
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Колумбо број 6.

ЖАЛОСТАН КРАЈ

Кад се буде писала политичка историја словеначког народа, пиши ове историје мораће се зауставити код не личности, која се јавила пре 25 година на политичком хоризонту словеначког народа, на личности, која је била демон своме народу, који је отровао сав јавни живот.
На наређење бечке владе бивши љубљански бискуп, кардинал Мисиа, морао је међу Словенцима створити партију, која би била у свему послушна бечкој политици, која би била препрека националној еманципацији словеначког народа. Кардинал Мисиа основао је тада «католичку партију», којој је био потребан вођа, који би у свему одговарао захтевима Беча. И Мисиа је нашао свог човека, нашао младог љубљанског адвоката д-р Ивана Шустершића, човека без сваког политичког уверења, без карактера, човека који је био у својим младим годинама Немац, доцније највећи атеиста, а на наређење Беча постао је највећи ултрамонтан. Једино обележје његовог карактера била је неприродна грамзивост за новцем и почастима, за новац и за орден продавао је себе, своју партију и свој народ.
Чим се појавио Шустершић на челу католичке партије, почела је она страсна политичка борба, која је тровала сав јаван живот у

словеначком народу, која није поштедила ни обитељског живота појединца, која је обешчавала светиње словеначког народа.
Шустершић је био онај, који је онда кад се водила борба за словеначке средње школе у Штајерској, написао у бечкој »Рајхспост« члачак, у коме се је питао: шта траже Словенци у Цељу, који је за њих »страна земља«? Шустершић је био онај, који је после анексије денунцирао југословенски покрет као велико-српску пропаганду и иридену, Шустершић је био онај, који је после сарајевског атентата позивао словеначки народ к оружју!
Исто такав био је Шустершићев рад у самој партији, у којој су се појавили млади, озбиљни и поштени људи, који су успели, да реорганизирају католичку партију у »словеначку пучку партију«. Подла кампања, којој је Шустершић инсценирао против Крека, његове закулисне интриге против Корошца само су карактеристика његовог политичког рада.
Али није то дуго трајало. Словеначки народ скинуо је маску проданој души аустријског плаћеника, који је морао напустити сва места, која му је у обилатој мери поклањала бечка камарила за његов ефијалтски и херостратски рад. Предгњевом народа морао

је напустити своју отаџбину и отишао је у Беч, али ту је брзо опробао ону легендарну незахвалност Хабсбурговаца; чим је бечка камарила видела, да је пропао Шустершић у своме народу, да његова личност не значи ништа више у политици, даџилм су га предарата и Шустершић је отишао у Швајцарску, као изгнаник, над којим је један народ изрекао своју пресуду, и своју страшну клетву.
То је судбина једног човека, који се је играо идеалима свог народа, који је продавао свој народ туђинцима, који мора сада као изгнаник завршити дане свога живота.
Витомир Јеленец.
РУМУНСКЕ ФИНАНСИЈЕ
Париз. — Према информацијама из Букурешта, румунско је скупштина једногласно изгласала адресу на престолу беседу. Скупштина ће обратити пажњу на велике финансијске реформе, пошто се румунски дуг пење на две милијарде. Маргилонан је изложио владин програм.
ИЗЈАВА БУРЦЕВА
Штокхолм. — Револуционарни социјалиста Бурцев, поводом вести да се велики кнез Михајло ставио на чело против бољшевичког покрета са ђенералима Алексејевом, Корниловом и Каледином, сматра, да је њихов топти патриотизам довољан да буду у стању заједнички се борити и спасити Русију. Сви емигранти морају са задовољством примити апел

великог кнеза, који износи питање о препоруку Русије. Образовањем провизорне владе треба успоставити ред и слободу. Не сме се пред ничим узмакнути само да се истреби бољшевизам. Бурцев додаје: влада ће морати да приђе Савезницима, да с њима настави заједничку одбрану и да спасе Русију.
Крф, 20. јуна. — Пошто ће дан америчке независности бити нарочито свечано прослављен од стране Југословена у Америци, који ће том приликом изјавити своје жеље за слободом и уједињењем послани многа југословенска и засланиства да присуствују предаји југословенских застава, Министар Председник г. Пачић упутио је Југословенском Одбору у Америци ову депешу:
Хитам да доставим нашој Југословенској браћи која се данас прикупљају око свете заставе ослобођења и уједињења наших народа најтоплије поздраве целог нашег народа с ове стране Океана и поново изражавам нашу непоколебљиву наду да ће славне заставе развијене данас тамо ускоро залебшати се у нашој освећеној и уједињеној Отаџбини, а ко сви устрајемо у раду на остварењу величанственог дела које нам је историја доделила.
ЈЕДНА ЖАЛОПОЈКА
Цирих. — Бечки дописник »Франкфуртер Цајтунг« пише, да се сада превише запостављају елементи верни држави. Додаје да је неуспех на десној обали Пјаве, сасвим природно, изазвао велико не-

задовољство, али се теже изјављујући, да је цела италијанска војска привезана за свој фронт и да ће Немачка на западном фронту донети одлуку.
Политичка ситуација је мрачна; ово није час — пише лист — да се предузимају гестови политички смели, најмање против Немаца, нарочито, кад се узме у обзир њихово велико незадовољство, због тога што морају скоро сами да сносе тежину рата, која се увећала неуспехом у Италији.
НЕМЦИ У БЕЛГИЈИ
Цирих. — Немачка влада доноси једну вест из Брисла, према којој је фламански Савет донео одлуку, да се генералиом гувернеру Белгије преда манифест, којим се тражи да се прогласи независност Фландрије са сопственим

парламентом, владом и судовима.
КУРС МАРКЕ И КРУНЕ
—
Лондон. — »Тајмс« пише: На страним тржиштима, прилаже се велики значај сталном падању вредности марке и круне, а нарочито у току последњег месеца, док је за исто време фунта стерлинга очувала своју стару вредност па се чак и вредност попела.
Треба назначити, да је од почетка офанзиве вредност немачке марке стално падала на берзи у Амстердаму, Берну, Штокхолму, Христијанији и Копенхагени. Првага марта је у Холандији било за 100 марака 43.52 форинти, а сада је за 33.70 форинти. чедна фунта Стерлинга вредела је пре рата 20.40 марака или 24 аустријске круне, а 11 јуна је била вредност фунте стерлинга у Холандији 27.86 марака или 48.03 круна.
ИТАЛИЈАНСКИ ФРОНТ
Рим. — Наша локална непријатељеве дефанзивне организације на остала два сектора биле су још јаке и дозвољавале су Аустријанцима, да дају огорчен отпор. Акција је била поново предузета 17 јуна у 5 сати.
После петосатне артиљеријске припреме у десет сати наша је пешадија пошла на јуриш и за пола сата заузела Кол дел Роса. Кол д'Екеле давао је дуже времена отпора, али је био узалудан сваки непријатељев отпор пошто је и Кол д'Екеле ускоро пао у наше руке и остао у нашем поседу.
Лондон. — Један доказ о тежини аустријски пора-

ФЕЉТОН
ЛОПОВ
— Кажем вам, пеће ми се веровати.
— Та причајте.
— Хоћу, врло радо. Али је потребно, пре свега, да вам потврдим, да је моја прича истинита у свима детаљима, макако да нагледа не вероватна. Само се сличари пеће изненадити, нарочито стари, који су понављали ту епоху бесних исплада, епоху у којој је ладријашки дух јасно тако јако, да нас је посећивао чак и у најтежим околностима.
И стари уметник откорачи једну столицу и седе. Ово се догађало у соби за обед једнога хотела у Барбизону.

будаласто у малој собици, која је била уз атеље. Сорриел, с леђима на земљи, а с ногама на једној столици, говорио је о битци, препирао се о униформама царства, и уставши изненада, узвизавши велике скривене једну потпуну хусарску униформу и обуче је. После тога присели Л Поатвен да се обуче у гренадира. Али пошто се он одурирао, ми га шчепамо, и, пошто се свузао, ми га увучемо у огромну униформу, која га прегута.
Ја се сам прерушим у кирасира. Сорриел, нареди да извршимо један сложен поврет. Затим узвикну: »Пошто смо вечерас војничине, пијмо као војничине.«
Пуниш је био упаљен и прогутан, затим се по други пут пламен подиже изнад једног суда пуног ру-

ма. Певали смо на сав глас старе песме, песме које су некада певали стари ратници велике армије.
На једанпут, Л Поатвен, који је остао и поред свега господар себе, уфутка нас, зетим, после тишине од неколико секунда рече полугласно: »Ускрен сам, да неко иде по атељеу.« Сорриел устаде, како је могао ч увикну: »Лопов! каква срећа.« Затим изненадно, запева Марселоу.
»С оружјем грађани!«
И бацивши се на једну абирку оружја, он нас отпреми, према нашим униформама. Ја сам добио кратку пушку и сабљу; Л Поатвен, једну огромну пушку с бајонетом, а Сорриел, не могући да нађе што му треба, узде један окован пиштољ и задену га за појас и једну секиру којом је замахвао. Затим

опрезно отвори врата атељеа, и цела армија уђе на сумњиво земљиште.
Кад бесмо у средњи пролази одаје, нагомилане огромним сликанама, намештајем, чудноватим и неочекиваним предметима, Сорриел нам рече: »Ја сам генерал. Одржимо један ратни савет. Ти, кирасиру, ти имаш да пресечеш непријатеља осугулицу, то јест да заклучам врата. Ти гренадиру, ти ћеш ме пратити.«
Изврших наређење, затим се придружих главници трупе, која је вршала извиђање.
У моменту, када сам их сустигао, за једног великог заклона, одјекну стрелица тресак. Притрчим носећи увек у руди свећу. Л Поатвен пројурнио кроз труди бајонет једној лутки, којој је Сорриел одсекао

главу ударцем секире. Грешка је призната, генерал командова: »Будимо разумни,« и операције поново одпочеше.
Најмање двадесет минута претресани су сви кутци и скривена места у атељеу, али без успеха, кад Л Поатвену паде на памет да отвори огроман долап. Био је мрачан и дубок, пружио руку у којој је била светиљка, и устукнем у препашћен; један човек био је ту, жив човек, који ме је гледао.
Одмах, затворих долап пошто сам два пута окренуо кључ, и одржасмо нови ратни савет.
Мишљења су била врло подељена. Сорриел је хтео да димом угушимо лопова, Л Поатвен је говорио да га ухватимо кад буде измучен глађу.
— Свршиће се —

